

SILA
VINDENS INUA

VINDEN OG BLÆSTEN SKABER
KLODENS KLIMA, SOM PÅVIRKER
NATUREN. ANORIP INUA SIKRER
NATURENS ÅRSTIDER OG SKABER
ENERGI, OG KAN HJÆLPE
DE ANDRE SUPERHELTE.

PÅ DE NÆSTE SIDER SKAL
DU HØRE **EN HISTORIE OM SILA**
– PHEEEW! HØR RIGTIG GODT EFTER,
HUN ER RET SEJ HENDE HER!

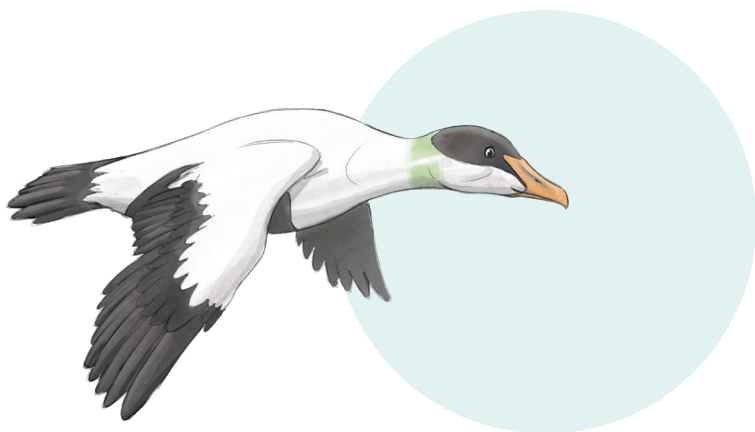

SILA, VINDENS INUA

Nogle få dage efter at de seks inua var blevet kaldt frem af de to børn, kom Sila svævende henover en isfyldt fjord. Hun kiggede nedover de blå og hvide isskasser, og hun mærkede solens varmende gule stråler af lys som varslede at foråret var i gang. Hun var tilfreds med, at hun kunne mærke solens varme igen, det var nemlig hende der havde sat foråret i gang. Sila styrer årstiderne, og sikrer at vi har både vinter, forår, sommer og efterår.

Denne tidlige forårsdag nød hun blot at svæve henover fjorden og nyde dagen. Havet var blått, der var små hvide skyer og en blå himmel indimellem. Hun satte en let vind i gang for at flytte lidt på skyerne, og sørgede for at landskabet på kysten blev malet lyst og gult af solens stråler når skyerne forsvandt. Sila var meget tilfreds med denne dag, og hun syntes det var gået rigtig godt med at styre vinden den seneste tid.

Hun landede på en lille ø. Øen var grøn af græs, mos og krat og grå som klipperne boede en hel masse fugle. Edderfuglen med sit alvorlige udtryk, hvide fjer og grønne nakke på hannerne. Der var også måger af forskellig slags, skrigende og alligevel søde og glade – de er luftens bedste flyvere siger man. Rundt omkring på øen lå fuglene og rugede på rederne, og på de æg der rummede deres unger. Det var en god dag og fuglene på øen nød at sæsonen for at ruge på sine æg, spise en masse mad og svæve på milde vinde var i gang.

Pludselig kom en stor hunmåge flyvende i fuld fart og landede på øen. Hun så skræmt og bange ud på trods af sit ellers venlige og lidt gamle udseende. Hun skreg og skreg som kun måger kan, og Sila blev meget bekymret. Hun spurgte derfor en edderfugl der lå og rugede på sin rede hvad der dog var sket? Edderfuglen der var venlig og snakkende virkede skræmt og overrasket over det pludselige virvar der var opstået blandt mågerne.

Hun fortalte Sila at det vist nok var noget med en storm. Edderfuglen fortalte også, at det ville være rigtig skidt hvis der kom en storm nu, fordi det kunne være svært at blive på rederne og holde æggene varme. Sila spurgte hvorfor der dog kom storm nu, det er jo næsten sommer? Den rugende edderfugl svarede at der de seneste år var kommet flere og flere storme på denne tid af året. Edderfuglen havde hørt at det var fordi temperaturen på jorden steg, og bragte vinden ud af balance.

Sila blev meget forskrækket over at høre at temperaturen steg, og at vinden var ude af balance, og hun følte at hun måtte gøre noget ved det. Hun var jo trods alt Sila. Hun spurgte først edderfuglen hvorfor det var at temperaturen steg og vinden kom ud af balance. Edderfuglen svarede at det vidste hun ikke, men at der på den næste ø boede en gammel ravn der vidste det.

Sila skyndte sig over til den gamle ravn på den næste ø. Øen var mere grå end den første, der var ikke så mange planter, og der boede ikke andre end den gamle ravn. På vejen derover tænkte vindens inua hele vejen over hvad der dog kunne være forklaringen.

Da hun kom til øen spurgte hun den gamle ravn hvorfor temperaturen steg og vinden kom ud af balance. Den gamle ravn der vist sov lidt svarede langsomt og med hæs stemme, at det var menneskene, deres benzin, deres store skorstene, og deres store larmende maskiner der var skyld i det. Hver gang menneskene brugte benzin til at varme huse, køre i deres biler og bruge deres larmende maskiner, blev klimaet forurenet med det de kaldte CO2. Dette fik temperaturen til at stige og fik vinden ud af balance. Da raven havde sagt det faldt den lidt i søvn igen.

Sila spurgte raven om ikke menneskene også var bekymrede, men raven var vist faldet rigtigt i søvn. Sila tog derfor lidt vand i sin hånd og kastede det i hovedet på den gamle ravn. Raven vågnede lidt fortumlet af at få vand i hovedet, og spurgte om det nu også regnede. Sila grinede lidt af raven og gentog så sit spørgsmål om ikke også menneskene var bekymrede? Raven svarede at jo menneskene var også meget bekymrede, men at de ikke rigtig vidste helt endnu hvad de skulle gøre. Det var derfor rigtig godt at børnene havde kaldt de 6 inua frem fra naturens sjæl.

Sila ville gerne vide mere, men hun kunne dufte i luften at regn og storm var på vej. Hun måtte videre hvis ikke fuglenes æg på den første ø skulle komme i fare. Hun littede langt op over fjorden og kunne se stormen i det fjerne. Hun fløj alt hvad hun kunne mod stormen. Hun kunne mærke den kolde luft i ørerne og fik tårer i øjnene af at flyve så hurtigt. Da hun nåede kanten af stormvejret pressede hun med alle sine vindsuperkræfter imod. Hun blæste lun luft ind imod stormen, hun råbte til stormen at den skulle tage det roligt.

I flere dage kæmpede hun på kanten af stormen for, at den skulle lægge sig. Efter 3 hele dage begyndte stormen at løje af. Sila var helt vildt træt og kunne endelig igen lande på fugleøen hvor alle edderfuglene og mågerne var meget taknemmelige. Efter at have sluppet af i et par dage fløj Sila rundt til de andre af naturens superhelte og fortalte hvad hun havde oplevet. De vidste nu alle at de måtte gøre noget. Temperaturen måtte ikke blive ved med at stige, og superhelte måtte finde en måde at hjælpe menneskene med at stoppe det på.

MÅL FOR HELE VERDEN:

VERDENSMÅLENE

VERDENSMÅL 13 omhandler om klimaforandringer. Tal om hvad ordet betyder, hvad vi som mennesker kan gøre, ved at bruge vandets, solens eller vindens energi, i stedet for benzin. Find aktiviteter i aktivitetshæftet eller leg at i er Sila der taler med fuglene eller kæmper mod stormen. Hvad vi som mennesker kan gøre, ved at bruge vandets, solens eller vindens energi, i stedet for benzin.

FIND VERDENSMÅLSKORTENE
FREM I BAMSEKASSEN OG SNAK OM
OVENNÆVNTE **VERDENSMÅL**

13 KLIMA-
INDSATS

